

METALGATE

V jednoduchosti je síla

I když v případě **Six Degrees Of Separation**, resp. jejich žánrového směřování, to je poněkud problematické tvrzení, jelikož styl této metal-soulové kapely je mozaikou všeho, snad kromě (abychom parafrázovali známé anglické pořekadlo) kuchyňského dřezu. Na druhou stranu takovýto mix propůjčil SDOS jejich **unikátní tvář**, díky které se řadí **mezi nejosobitější kapely, jaké lze na domácí metalové scéně najít**, a to **již 20 let**. No, a když už jsme u těch časových údobí, důležité jsou taky 3 roky, jelikož právě tolik už uteklo od vydání zatím posledního zářezu do kapelní diskografie, alba „The Hike & Other Laments“ a tudíž (aniž bychom chtěli být nějak netrpělivý, ostatně kvalita potřebuje dozrát) je na čase, **aby přišel jeho nástupce**.

A tak dávno pradávno tomu (konkrétně **na konci března letošního roku**), co se SDOS vrátili do v zásadě mateřského **Studia Šopa**, aby za devatero horami a devatero řekami převedli do dvojkové soustavy důsledek společné psychoterapie známé jako tvůrčí pobyt ve studiu.

V rámci této sekundární arteterapie byl sejmuto dostatek binárního kódu, že to vydalo na **deset skladeb** (bubeník Pickard prý nahrál jedenáct, ovšem počty mu nikdy moc nešly), které **dále prozkoumávají hudební svět pro kapelu typický – směsici vyjadřovacích prostředků** vypůjčených snad ze všech odnoží metalového žánru, **introspektivní testy, specifický vokál a rovnou basu**. Tentokrát je tam ale i ploužák.

Nahrávka vznikla pod rukama **otce zvuku SDOS Stani Valáška**, který dostal na starost i veškerou postprodukcii s volným polem působnosti (rozuměj: „...šmarjá, padejte už pryč, já to nějak udělám“) definovaným pouze strohým zadáním, že to musí hrát „jako kraaava“. **Výsledný zvuk** je tedy jak **ohlédnutím za předchozí tvorbou, tak příslibem věcí příštích** (více ploužáků?).

Co se **tematického rámce alba** týče, zprvu přísně koncepčně psané skladby pod pracovním názvem „Pracovní název“ o veškerou koncepci přišly během pilování ve zkušebně a tak jejich kolekce nakonec dostala jednoduchý **název „Simple“**, který dokonale odráží jak **přístup ke kompozici skladeb**, jejich aranže a potažmo též hudební úroveň, tak i jejich neplánovanou a nakonec přeci jen koncepční **spojnici** a to tezi, že sebekomplikovanější struktura vždy stojí na **jednoduchých základech** (vzpomínáte na Marxe? Báze, superstruktura...), a že za sebesložitější životní situací zpravidla stojí **jednoduchý pocit, nutkání, nebo čin**.

O grafickou stránku „Simple“ se stará **Igor Botko z běloruské kapely Vein Of Hate**, kterému se podařilo vtisknout výtvarnu desky **pocit archetypální naléhavosti**, čímž se konečně dostáváme k nějaké umělecké hodnotě.

„Simple“ vyjde opět u MetalGate Records (ano, nepoučení jsme si řekli, že si dáme repete) a to **20.6.2016**

Z hlediska teorie dřevostaveb je tato deska naprosto nepraktická, pro fanoušky SDOS by to mohlo být zajímavé, a pro příznivce Dalibora Jandy jde o povinnost. Six Degrees Of Separation = Simple.

www.sixdegrees.cz

www.metalgate.cz